

sikres, at universitetet selv kan beslutte at oprette akademiske råd på flere niveauer, når der skønnes at være behov for det.

Til nr. 8

Ændringsforslaget sikrer, at akademiske råd kan diskutere og udtale sig om *alle* forhold af væsentlig betydning for universitetet. Væsentlige emner bør ikke kunne udelukkes fra rådernes emnekreds, eksempelvis med henvisning til, at emnerne ikke er »akademiske«, men »økonomiske«. Det gælder f.eks. budgetspørgsmål. Ændringsforslaget skal sikre, at der ikke opstår fortolkningstvivil om, hvad loven forstår ved »akademiske forhold« modsat »andre forhold« vedrørende universitetets virksomhed. Under udvalgsbehandlingen er der fra flere sider – bl.a. fra Forenede Studenterråd – peget på, at det er uheldigt gennem selve lovformuleringen at begrænse rådernes adgang til at drøfte anliggender af væsentlig betydning for universitetet. Der er også peget på, at en sådan begrænsning af rådernes ret til at udtale sig er meningsløs, eftersom de akademiske råd kun er rådgivende og ikke har nogen beslutningskompetence.

Til nr. 9

Med lovforslaget er det ikke hensigten at begrænse universitetets nuværende mulighed i henhold til den gældende universitetslov for at organisere sig i andre enheder end institutter. Med ændringsforslaget opretholdes universitetets mulighed for at vælge en anden organisering end institutter til varetagelse af forskning og undervisning.

Til nr. 10

Med ændringsforslaget præciseres den enkelte forskers ret til selv at vælge videnskabelig metode i sin løsning af opgaver – herunder også opgaver, den pågældende pålægges af institutlederen. Samtidig ophæves lovforslagets indskrænkning af forskerens muligheder for at forske frit i den tid, vedkommende ikke løser opgaver pålagt af institutlederen.

Til nr. 11

Med ændringsforslaget sikres den enkelte forsker adgang til at kunne bruge sin tid og sine kræfter på fri forskning. Uden denne ændring vil al forskning skulle finde sted inden for de ram-

mer, bestyrelsen med det eksterne flertal har afstukket. Ændringsforslaget er derfor af central betydning for forskningsfriheden.

Til nr. 12

Hvor universitetets fakulteter ikke er organiseret med institutter, varetager dekanen, som en konsekvens af ændringsforslag nr. 9, institutlederens opgaver.

Til nr. 13 og 16

Med lovforslaget fastslås det, at universiteterne kan opkræve brugerbetaling af udenlandske studerende. Dermed nedbrydes princippet om, at undervisning ikke må afhænge af økonomi, ligesom Danmarks muligheder for at deltage i den internationale vidensudveksling svækkes. Med ændringsforslaget sikres det, at der kan opkræves deltagerbetaling i de tilfælde, hvor udgifterne til udenlandske studerendes undervisning og prøver ikke er dækket af f.eks. udvekslingsaftaler. Men samtidig sikres det, at det enkelte universitet ikke skal opkræve pengene og dermed få påvirket sine incitament i retning af at drive forretning frem for at forske og undervise. Til gengæld opkræver Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling et beløb svarende til taxametertilskuddet for danske studerende på den pågældende uddannelse, og dette beløb udbetales videre til universitetet.

Til nr. 14

Med ændringsforslaget sikres, at universitetet selv kan handle, hvis der er behov for at oprette fonde eller andre selskabsformer til varetagelse af specielle opgaver. Det virker uhensigtsmæssigt – og faktisk som en nedvurdering eller umyndiggørelse af universiteterne – hvis det politiske flertal ikke vil indrømme universiteterne ret til selv at træffe sådanne beslutninger.

Til nr. 15

Lovforslagets § 22, stk. 2, virker som gammeldags umyndiggørelse, når det fastslås, at universiteterne kun »i begrænset omfang« kan afholde udgifter og stille faciliteter til rådighed for andre »studenteraktiviteter«.

Ændringsforslaget sikrer, at universiteternes ledelse har størst mulig handlefrihed og kan benytte lokaler og andre faciliteter efter det prakti-